

mibi salutationis plenissimae obsequia dependens, litterarum
portatorem commendando, quia mihi fide & honestate conper-
tus est. uolens uniuersis quiddignationis unice habere non taceri,
ut sperantes de communis gratiae messe pascantur.

ENNODIUS. AGELLO.

Solent prosperorum iudicia dispergere sermonis iocunda
festiuitas; dumque quid boni facundis ^{uociferis} adcesserit, germana
gaudiorum per populosa caecis currit. facilius est ignem in
prius animatum lingua comprimere, quam silentium inter
optata seruare. humanitatis hoc est & naturae imperium,
hilaritatem mentis opibus scriptiois effluere. Enanantipri
uel si ^{ita} ardetur secunda conculcibus, sed huius magnitudinem
sicut ad ascanam est pudoris & scientiae dote maturis consistu-
laetitia frenis moderacionis adstringens, sed huius quid in
damnum gratiae disciplina debet & currere. & hoc minui
amicorum diligentiae quod ad morum ornamento sociatur.

Quamuis montem laetiarum eloquentiae toneas, non potest
tamen inuenire quem admodum iure factum adserens, quod
expectanti mihi uerba non tribuis. Deo & ergo beneficia
superna sola amantibus opinione nuntiari, & de solidu
inutilitate trepidare gaudiis iam potuit. Ac ego necer-
itate puerum dixi, qui non pepercit scriptis, sed dixi gra-

uatis quae sit fiducia simpliciter amantium eorum prae-
cipuae quorum sponte tandem gratiae promissione firmata.

Domine mihi salutationem plenissimam dicens; quaeso ut
& frequentes, & non in partem coactas epistolas desinas.

Uide animi mei securitatem, prolixas posco paginas, qui adhuc
nullas accepi. ENNODIUS. AGELLO. 19.
Si uobis de paruitate meae fuisse ullae curatio tantum po-
tius silentium non maneret; maxima cum haec uel dicitur
dominae meae matris uestrae, per uarios rumores sine re
medio adfligat absentem; scio enim hoc solo seam feminam
facere praeguarari, quia huiusmodi iam pudicitiam & huiusmodi non me-
renti. Sed quid produco uerba ceteris obligata tristitia e-
sibonam ualitudinem eius caelestis fauore fudit, propens-